

ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ

Τη Υπερμάχῳ Στρατηγῷ τα
νικητήρια,

Ὡς λυτρωθεῖσα των δεινῶν
ευχαριστήρια,

Αναγράφῳ σοι ἡ Πόλις σου,
Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα το κράτος
ἀπροσμάχητον,

Ἐκ παντοίων με κινδύνων
ἐλευθέρῳσον.

Ἴνα κράζῳ σοι, Χαίρε, Νύμφη
Ἀνύμφευτε.

ΖΗΤΩ Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

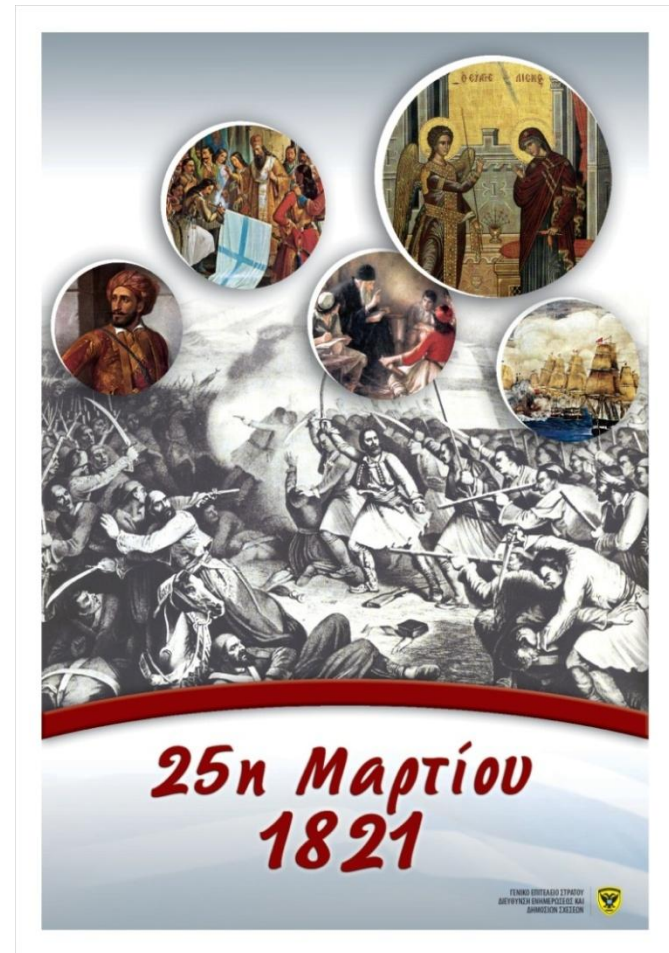

25^Η ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Είκοσι πέντε του Μαρτιού
μέρα τρανή κι αγία,
που πρόσφερε ο αρχάγγελος
τον κρίνο στη Μαρία.

Είκοσι πέντε του Μαρτιού
μέρα ευλογημένη,
που διάλεξαν να εξεγερθούν
ραγιάδες σκλαβωμένοι.

Είκοσι πέντε του Μαρτιού
μέρα χαράς κι αυτή
η ανάσταση είναι του λαού
και λευτεριάς αρχή.

25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Χρόνια πολλά αμέτρητα
ήτανε σκλαβωμένη
η όμορφη Ελλάδα μας
που είναι τιμημένη.

Μια μέρα σαν και σήμερα
τ' αθάνατα παιδιά της
όλα μαζί ορκίστηκαν
για την ελευθεριά της.

Πολέμησαν και νίκησαν
σε θάλασσες και όρη
και λευτεριά ξανάδωσαν
στη σκλαβωμένη κόρη

ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
που λένε τα γραμμένα.
Το' να σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε,
δε γύρισε κανένα.

Το' να σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε,
δε γύρισε κανένα.
Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
που λένε τα γραμμένα.

Για το Μαρμαρωμένο Βασιλιά
ούτε φωνή ούτε λαλιά.
Τον τραγουδάει όμως στα παιδιά
σαν παραμύθι η γιαγιά.

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
που λένε τα γραμμένα
Το' να σκοτώθηκε, τ' άλλο λαβώθηκε,
δε γύρισε κανένα.

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
δυο πετροχελιδόνια.
Μα 'κει εμείνανε κι όνειρο γίνανε
και δακρυσμένα χρόνια.

Μα 'κει εμείνανε κι όνειρο γίνανε
και δακρυσμένα χρόνια.
Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
δυο πετροχελιδόνια.

Για το Μαρμαρωμένο Βασιλιά
ούτε φωνή ούτε λαλιά.
Τον τραγουδάει όμως στα παιδιά
σαν παραμύθι η γιαγιά.

Έστειλα δυο πουλιά στην Κόκκινη Μηλιά
δυο πετροχελιδόνια.
Μα 'κει εμείνανε κι όνειρο γίνανε
και δακρυσμένα χρόνια.(2)

Ο ΚΛΕΦΤΗΣ

Βαριά του κλέφτη η καρδιά.

Βαριά και πικραμένη.

Τα στήθια του σκέτη φωτιά

τα μάτια αστροπελέκι.

Του Τούρκου χρόνια η σκιά

επάνω του βαραίνει.

Δεν την αντέχει άλλο πια

τούτη τη καταφρόνια.

Σύντροφος μόνο η πίστη του

και φίλος το ντουφέκι.

Μαύρη η νύχτα στα βουνά

τον πνίγει το σκοτάδι.

Ακόμα και τα ζωντανά

τα άγρια τα φοβίζει.

ΤΣΑΜΙΚΟΣ

Στα κακοτράχαλα τα βουνά
με το σουραύλι και το ζουρνά
πάνω στην πέτρα την αγιασμένη
χορεύουν τώρα τρεις αντρειωμένοι.
Ο Νικηφόρος κι ο Διγενής
κι ο γιος της Άννας της Κομνηνής.

Δική τους είναι μια φλούδα γης
μα εσύ Χριστέ μου τους ευλογείς
για να γλιτώσουν αυτή τη φλούδα
απ' το τσακάλι και την αρκούδα.
Δες πώς χορεύει ο Νικηταράς
κι αηδόνι γίνεται ο ταμπουράς.

Από την Ήπειρο στο Μοριά
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά
το πανηγύρι κρατάει χρόνια
στα μαρμαρένια του χάρου αλώνια.
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός
και δραγουμάνος του ο λαός.

Ο ΘΟΥΡΙΟΣ ΤΟΥ ΡΗΓΑ

Ως πότε παλικάρια, θα ζούμε στα στενά,
μονάχοι σαν λιοντάρια, στις ράχες, στα βουνά;

Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνια, σκλαβιά και φυλακή.

Σπηλιές να κατοικούμε, να βλέπουμε κλαδιά,
να φεύγουμε απ' τον κόσμο για την πικρή σκλαβιά;

Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνια, σκλαβιά και φυλακή.

Να χάνουμε αδέρφια, πατρίδα και γονείς,
τους φίλους, τα παιδιά μας κι όλους τους συγγενείς;

Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή,
παρά σαράντα χρόνια, σκλαβιά και φυλακή.

Οι ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας

Νικόλαος Σκουφάς

Εμμανουήλ Ξάνθος

Αθανάσιος Τσακάλωφ

ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Ορκίζομαι σε σένα, ιερή και άθλια πατρίδα!

Ορκίζομαι στα πολύχρονα βάσανά σου!

Ορκίζομαι στα πικρά δάκρυα, που τόσους αιώνες έχυσαν τα ταλαίπωρα παιδιά σου!

Ορκίζομαι στην ελευθερία που θα έρθει!

Ορκίζομαι ότι αφιερώνομαι όλος σε σένα!

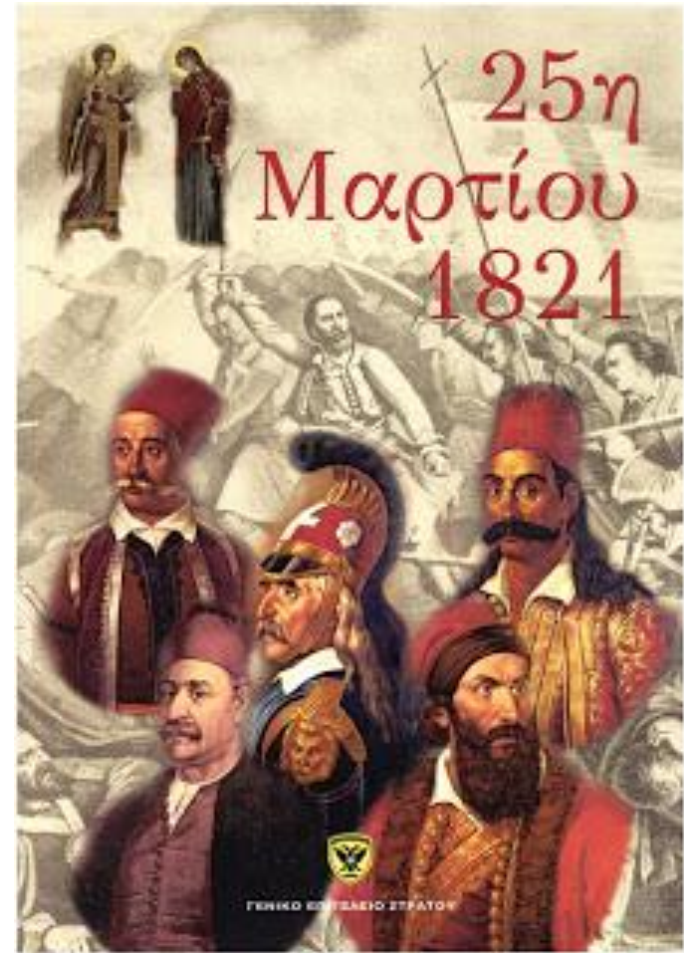
ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΟΛΟΙ

Ήταν μαζεμένοι όλοι μια βραδιά
και στο τζάκι έκαιγε η φωτιά.
Μες στα μάτια τους φαινόταν καθαρά
πως γι' αυτούς τα χρόνια ήταν σκληρά.

**Περήφανοι όλοι με γενναία καρδιά
πολεμούσαν για τη λευτεριά. (2)**

Όλοι τους καπεταναίοι κι αρχηγοί
ήταν κλέφτες και αρματολοί.
Ποτέ τους δε σκέφτονταν φόβος τι θα
πει
και το βόλι ας έπεφτε βροχή.

Περήφανοι όλοι με γενναία καρδιά
πολεμούσαν για τη λευτεριά.
Και τώρα μιλούσαν πάλι για τα παλιά
καθισμένοι γύρω απ' τη φωτιά.

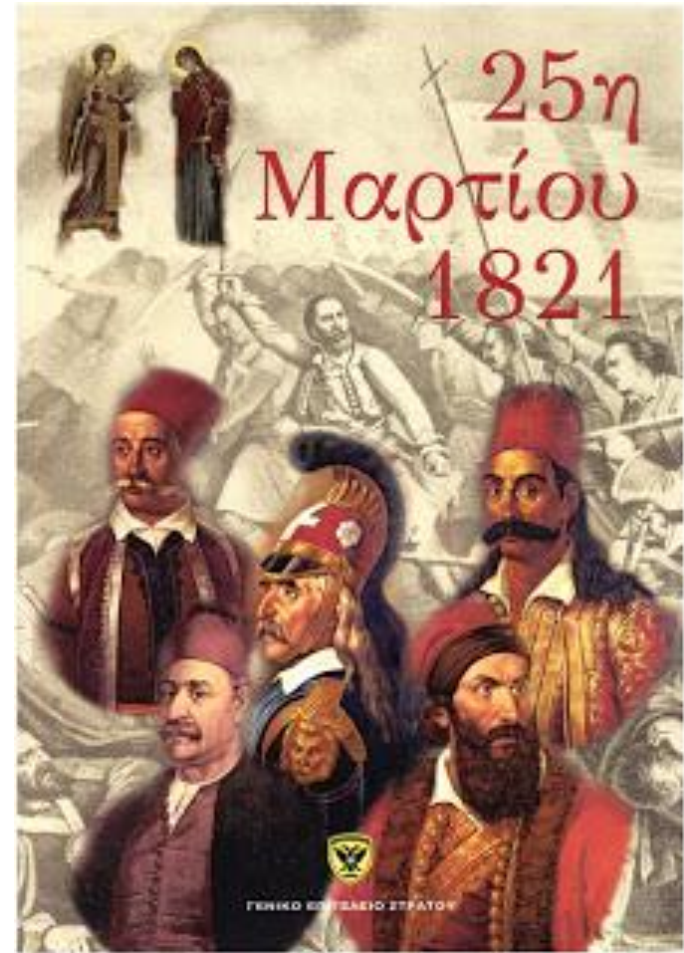
ΠΕΡΗΦΑΝΟΙ ΟΛΟΙ

Πάνω που μιλούσαν για παλικαριές
κι είχαν δυναμώσει οι φωνές
θυμήθηκαν τα' αδέρφια τους που
χάθηκαν
πολεμώντας και πικράθηκαν.

Περήφανοι όλοι με γενναία καρδιά
πολεμούσαν για τη λευτεριά.
Γι' αυτό πολεμήσανε και φτιάξαν
παιδιά
για να ζήσουν μες στη λευτεριά.

Και βγήκαν λεβέντες με γενναία καρδιά
σαν τους πατεράδες τους κι αυτά.

*Και πάνω σ' αυτή τη σκέψη ήσυχοι πια
κοιμηθήκαν για παντοτινά.*

Ο ΛΑΟΣ

Τούτος ο λαός, αφέντη μου, δεν ξέρει πολλά λόγια,
σωπαίνει, ακούει, κι όσα του λες τα δένει κομπολόγια.

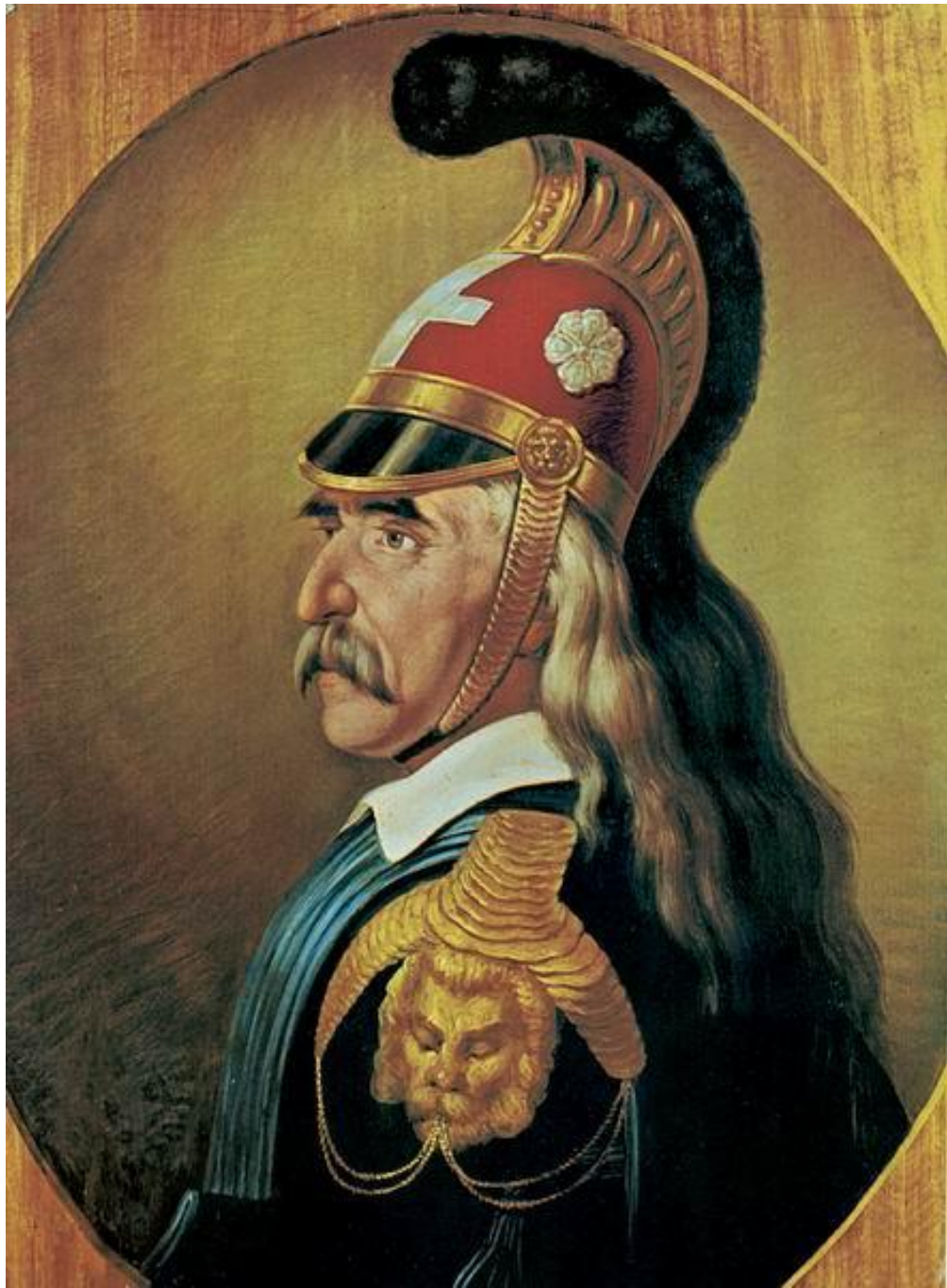
Και κάποιο βράδυ - πες σαν χτες - υψώνει το κεφάλι
κι αστράφτουνε τα μάτια του κι αστράφτει ο νους του
πάλι.

Κι όπως περνάν κι όπως βροντάν, μαδάει ο αγέρας ρόδα
κι από τη λάσπη ξεκολλά της Ιστορίας η ρόδα.

Και φέγγουνε τα μάτια τους σ' όλο το μέγα βάθος
σάμπως Ανάστασης κεριά μετά από τ' Άγιο Πάθος.

Κι ως πάνω τους η Λευτεριά πάλλοντας ανατέλλει
φουσκώνει η άκρατη καρδιά του ανθρώπου σαν
καρβέλι.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ

Στρατηγέ Κολοκοτρώνη,
Γέρο του Μοριά,
το σπαθί σου λευτερώνει
κάστρα και χωριά.

Της παλικαριάς το κάστρο
είσαι το τρανό,
και της Λευτεριάς το άστρο,
το πιο φωτεινό.

ΝΑ ΄ΤΑΝΕ ΤΟ ΄21

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να ΄τανε το 21 να ΄ρθει μια στιγμή.

Να περνάω καβαλάρης στο πλατύ τ΄ αλώνι
και με τον Κολοκοτρώνη να ΄πινα κρασί.

Να πολεμάω τις μέρες στα κάστρα
και το σπαθί μου να πιάνει φωτιά
και να κρατάω τις νύχτες με τ΄ άστρα
μια ομορφούλα αγκαλιά.

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να ΄τανε το 21 να ΄ρθει μια βραδιά.

Πρώτος το χορό να σέρνω στου Μοριά τις στρατές
και ξοπίσω μου Μανιάτες και οι Ψαριανοί.

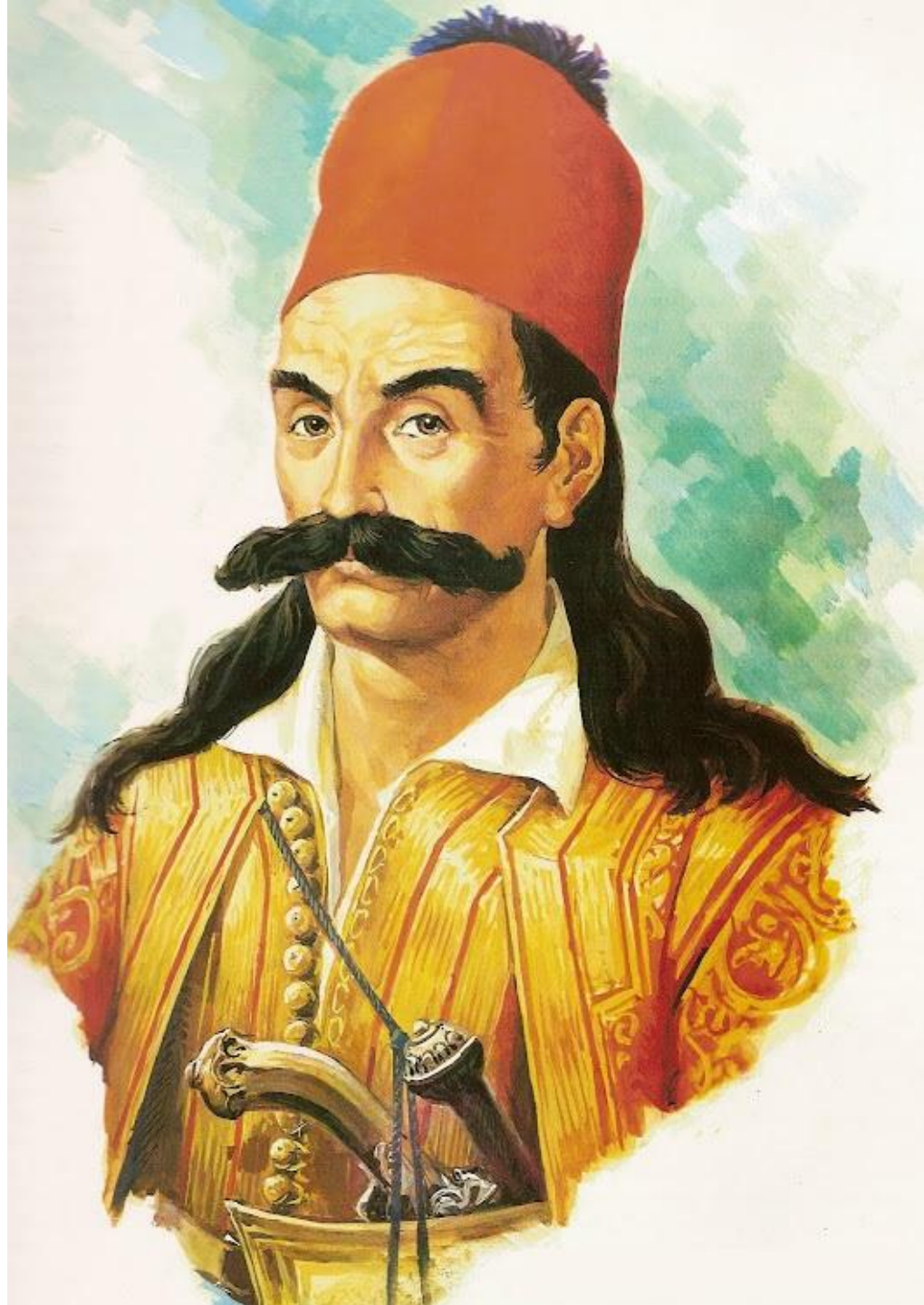
Κι όταν λαβωμένος γέρνω κάτω απ΄ τους μπαξέδες
να με ραίνουν μενεξέδες, χέρια κι ουρανοί.

Να πολεμάω τις μέρες στα κάστρα
και το σπαθί μου να πιάνει φωτιά
και να κρατάω τις νύχτες με τ΄ άστρα
μια ομορφούλα αγκαλιά.

Μου ξανάρχονται ένα ένα χρόνια δοξασμένα
να ΄τανε το 21 να ΄ρθει μια βραδιά.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΚΛΕΦΤΗΣ

Είμαι μικρός, μωρέ παιδιά, μα
τούτο τι πειράζει;

Το λέει μέσα μου η καρδιά στις
φλέβες το αίμα βράζει.

Δεν την αντέχω τη σκλαβιά,
στους Τούρκους να ξεπέφτεις,
θα φύγω στα ψηλά βουνά, θα
πάω να γίνω κλέφτης.

Να σκαρφαλώνω σε κορφές, να
τρώω στο ποδάρι.

Σκέπασμα να 'χω από προβιές,
προσκέφαλο λιθάρι.

ΔΕΚΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ

Δέκα παλικάρια στήσαμε χορό
στον Καραϊσκάκη το κονάκι
πέφταν τα ντουβάρια από το χορό
κι από τις πενιές του Μιχαλάκη

Κι όλη νύχτα λέγαμε τραγούδι για τη λεβεντιά,
κι όλη νύχτα κλαίγαμε γοργόνα Παναγιά

Και το βράδυ βράδυ ήρθαν με τα μας
Μάρκος Βαμβακάρης με Τσιτσάνη
σμίξαν τα μπουζούκια και ο μπαγλαμάς
με τον ταμπουρά του Μακρυγιάννη

Κι όλη νύχτα λέγαμε τραγούδι για τη λεβεντιά
κι όλη νύχτα κλαίγαμε γοργόνα Παναγιά

Έβαλα ένα βόλι στο καριόφιλο
κι έριξα τη νύχτα να φωτίσει
κι είπα να φωνάξουν το Θεόφιλο
τον καημό μας για να ζωγραφίσει

Κι όλη νύχτα λέγαμε τραγούδι για τη λεβεντιά
κι όλη νύχτα κλαίγαμε γοργόνα Παναγιά

ΕΧΕ ΓΕΙΑ ΠΑΝΤΑ ΓΕΙΑ

Στο Γαλατά ψιλή βροχή και στα Ταταύλα μπόρα.

**Βασίλισσα των κοριτσιών είναι η
Μαυροφόρα.(2)**

Έχε γεια, πάντα γεια τα μιλήσαμε.

Όνειρο ήτανε τα λησμονήσαμε.

Στο Γαλατά θα πιω κρασί στο Πέρα θα μεθύσω.

**Και μέσα στο Γεντί Κουλέ κοπέλα θ' αγαπήσω.
(2)**

Έχε γεια, πάντα γεια τα μιλήσαμε.

Όνειρο ήτανε τα λησμονήσαμε.

Κι όλη νύχτα λέγαμε τραγούδια για τη λευτεριά.

Κι όλη νύχτα κλαίγαμε Γοργόνα Παναγιά. (δισ)

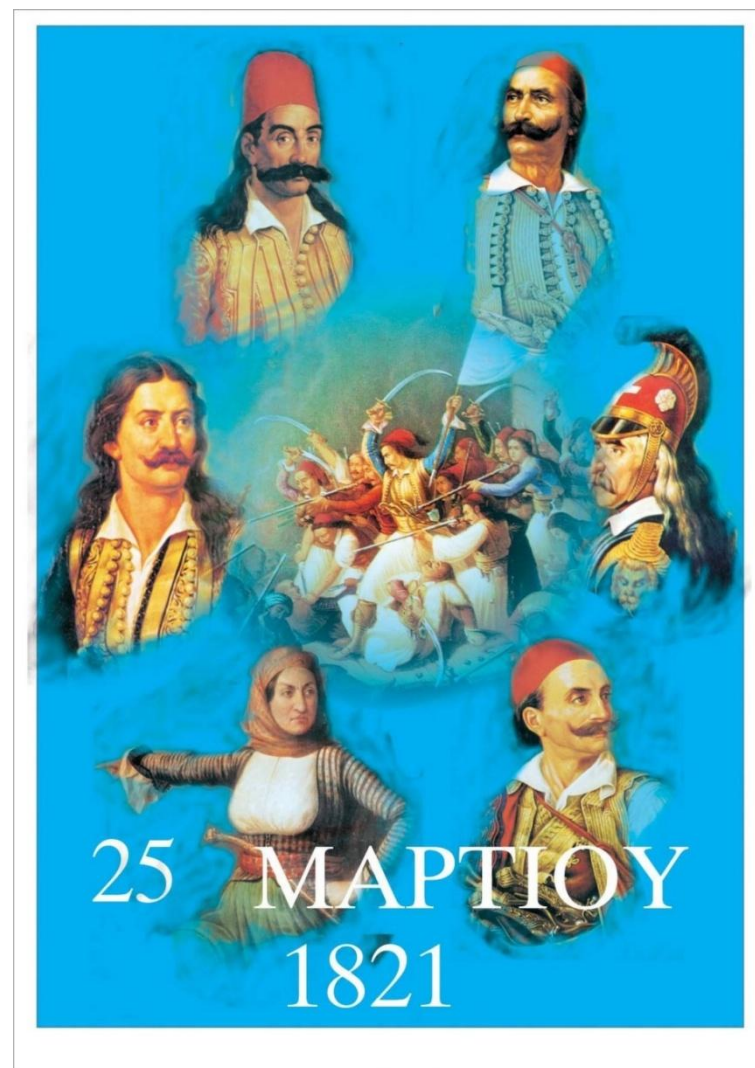

αλκίνοος ούλινος

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΟΥ 1821

Έρωες τιμημένοι
λεβέντες, παλικάρια
του '21 αθάνατοι
φανήκατε λιοντάρια.

Η δόξα σας φωτίζει
όλη την οικουμένη
και η μορφή σας μοιάζει
σαν να 'ναι αγιασμένη.

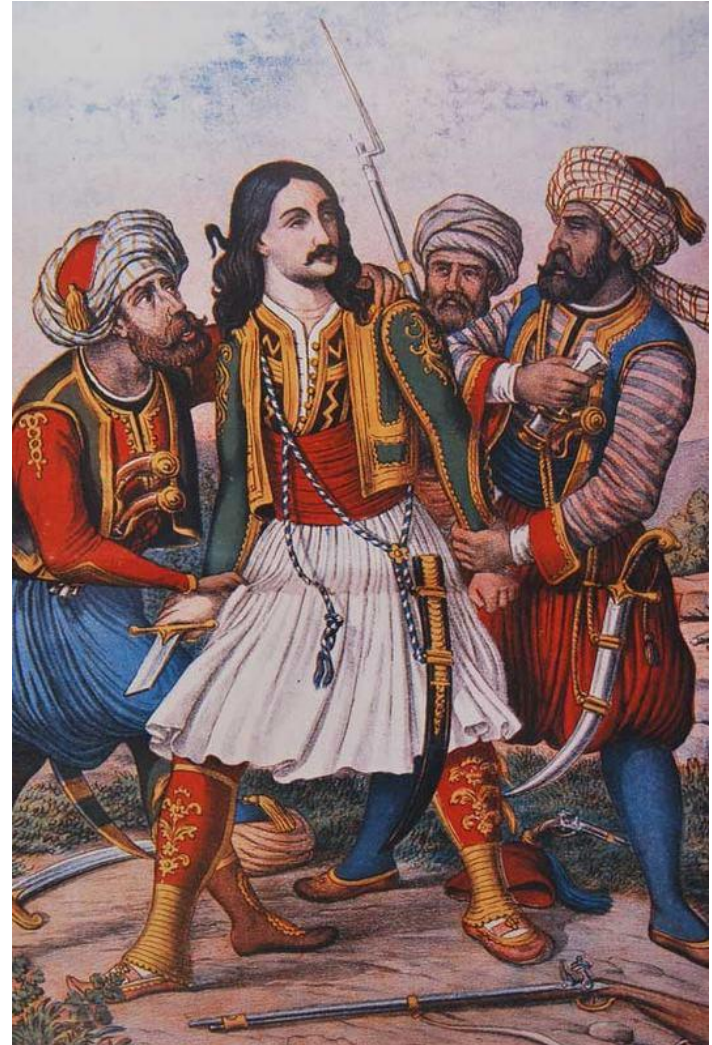

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ

Για δεσ καιρό που διάλεξε
ο χάρος να με πάρει

Τώρα π' ανθίζουν τα κλαδιά
και βγάζει η γης χορτάρι.

ΕΝΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΩ

Ένα παλικάρι είκοσι χρονώ (2)
τ' άρματα του δώσαν για τον πόλεμο (2)

Πόλεμο δεν βρήκε πίσω γύρισε, (2)
στα μισά του δρόμου νεροδίψασε (2)

Έσκυψε να πει νερό στο Γκιουλ Μπαξέ, (2)
εκεί μία σφαίρα τότε λάβωσε (2)

Σύρε πες στην μάν μ' τη Βαβόγρια (2)
και στην αδερφή μου την καλόγρια (2)

Θέλει ας βάλει μαύρα θέλει ας παντρευτεί, (2)
μένα με σκοτώσανε στο Γκιουλ Μπαξέ (2)

ΜΙΑΟΥΛΗΣ

Της Ύδρας γέννημα εγώ
τους Τούρκους πολεμούσα
για σε πατρίδα μου γλυκιά
έκανα ό,τι μπορούσα.

Τα πλούτη, τα καράβια μου
τα χάρισα σε σένα
και τώρα τα ελληνόπουλα
ζούνε ευτυχισμένα.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ

Στις θάλασσες πολέμησα
με λένε Λασκαρίνα
και στον αγώνα έγινα
γενναία Μπουμπουλίνα.

Στη θάλασσα κι άλλα παιδιά
μαζί μου αντρειωμένα
πολέμησαν με μια ψυχή
κι έγιναν δοξασμένα.

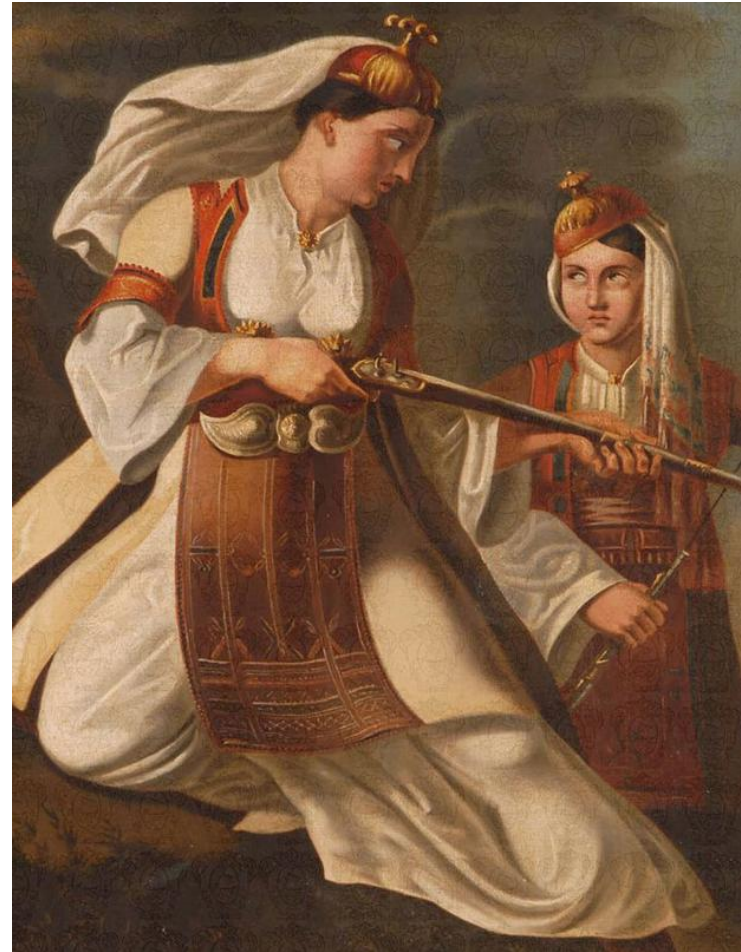
Είμαι πολύ περήφανη
που έγινα θυσία
τώρα στην Ελλάδα μας
λάμπει ελευθερία.

Η ΜΙΚΡΗ ΣΟΥΛΙΩΤΙΣΣΑ

Από μικρή μωρέ παιδιά ,
δε χάρηκε η ψυχή μου,
το στόμα μου δε γέλασε,
μέρα άσπρη δεν επέρασε,
μαύρη ήταν η ζωή μου.

Μα τώρα που επάτησαν
οι άπιστοι στο Σούλι,
κάλλιο να πέσω στον γκρεμό,
και να βρω θάνατο πικρό,
παρά να γίνω δούλη .

ΣΤΟ ΣΟΥΛΙ

Εκεί στο Σούλι πάνω
περήφανοι Σουλιώτες
έγιναν της πατρίδας
γενναίοι στρατιώτες.

Χρόνια ο Αλής να πάρει
το Σούλι πολεμούσε
μα πάντα ντροπιασμένος
στο σπίτι του γυρνούσε.

ΕΧΕ ΓΕΙΑ ΚΑΗΜΕΝΕ ΚΟΣΜΕ

Έχε γεια καημένε κόσμε, (2)
έχε γεια γλυκιά ζωή (2)
κι εσύ δύστυχη πατρίδα (2)
Έχε γεια παντοτινή. (2)

Έχετε γεια βρυσούλες,
λόγγοι, βουνά, ραχούλες. (2)

Στη στεριά δε ζει το ψάρι (2)
ούτε ανθός στην αμμουδιά (2)
Κι οι Σουλιώτισσες δε ζούνε (2)
δίχως την ελευθεριά. (2)

Έχετε γεια βρυσούλες,
λόγγοι, βουνά, ραχούλες. (2)

Οι Σουλιώτισσες δε μάθαν (2)
για να ζούνε μοναχά. (2)
Ξέρουν πώς και να πεθαίνουν (2)
να μη στέργουν στη σκλαβιά. (2)

Έχετε γεια βρυσούλες,
λόγγοι, βουνά, ραχούλες. (2)

ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ

Απ' όλες τις πατρίδες
Εσύ 'σαι η πιο τρανή

Ελλάδα μου ωραία,
Ελλάδα μου τρανή.

ΣΗΜΕΡΑ ΕΧΩ ΜΙΑ ΧΑΡΑ

Σήμερα έχω μια χαρά!
ήρθε κι εμένα η σειρά
να γίνω τσολιαδάκι.

Για της Πατρίδας τη γιορτή
Να η φουστανέλα η λευκή,
το κόκκινο φεσάκι!

Λεβέντικα θα περπατώ
με τι καμάρι θα κρατώ
τη γαλανή σημαία.

Και τα χεράκια θα χτυπώ
για σε που τόσο αγαπώ,
Πατρίδα μου ωραία!

• Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερῆ ,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι ,
Ποῦ μὲ βία μετράει τὴν γῆ .

• Ἄπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερά ,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρείωμένη ,
Χαῖρε , ὦ χαῖρε , Ἐλευθεριά !